

A

בס"ו

Intro

Today we will Be"H learn ז'ף קד of מסכת בבא בתרא. Some of the topics we will learn about include:

אחין שחלקו

ובא בעל חוב

ונטל חלקו של אחד מהן

If brothers divide an estate among them, and their father's creditor seizes one of their portions as payment for a loan; there are 3 opinions:

בטלה מחלוקת

The division is void;

ויתר

The seized share is forfeited;

נוטל רביע בקרקע ורביע במעות

The division is valid, but they must compensate their brother for part of the portion he lost, by ceding some of the inheritance, or by paying its value.

This depends whether on

האחין שחלקו יורשין הן

או לקוחין הן

The brothers are considered heirs or buyers in their portions.

שומת הדיינין

The Gemara discusses determining a property's worth when the judges disagree in their evaluation. Ordinarily, בטל יחיד במיעוטו

We follow the majority opinion.

However, if there are three differing opinions, it is a מחלוקת whether

מילתא מציעתא

We follow the middle opinion;

נדון בתשעים

We evaluate the property at halfway between the two lower opinions.

עושין שומא ביניהן ומשלשין

We take the spread between the lowest and highest valuation and add a third to the lower number.

In general, we follow the lower valuations, since that is certainly correct.

חצי שדה אני מוכר לך משמנין ביניהן

If someone said, "I am selling you half of this field," he refers to half the field in VALUE. Therefore, he may divide the field in any way, as long as each portion is of equal value, and give the inferior portion to the buyer.

מקבל עליו

מקום הגדר, חריץ, ובן חריץ

The seller of property must provide room for a fence, a wide ditch, and a narrow ditch from his own property. The Gemara describes the size and purpose of the ditches.

אחין שחלקו ובא בעל חוב ובא בעל חוב בעל חוב בעל חוב בטלה מחלוקת ויתר ויתר נוטל רביע בקרקע ורביע במעות אחין שחלקו יורשין הן או לקוחין הן או לקוחין הן









So let's review...

The Gemara continues its discussion regarding dividing an inheritance:

אחין שחלקו

ובא בעל חוב

ונטל חלקו של אחד מהן

If brothers divided an estate among them, and their father's creditor seized one of their portions as payment for a loan:

The Gemara cites three opinions:

1.

רב אמר

בטלה מחלוקת

The division is void, and they must again divide the remaining estate equally, because

האחין שחלקו יורשין הן

The brothers are all heirs in their portions, because as the Rashbam explains,

יש ברירה

והוברר הדבר

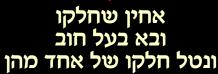
שזכה כל אח בחלק הראוי לו

The division establishes which portion is each one's rightful share.

And since they are all equally responsible for their father's loan.

נמצא שלא לקחו זה מזה כלום

The division is void, and they divide the remaining estate equally.



If brothers divided an estate among them, and their father's creditor seized one of their portions as payment for a loan;



DNE 27

בטלה מחלוקת

The division is void, and they must again divide the remaining estate equally, because

האחין שחלקו יורשין הן

The brothers are all heirs in their portions,

Rashbam explains,

והוברר הדבר שזכה כל אח בחלק הראוי לו

The division establishes which portion is each one's rightful share.

And since they are all equally responsible for their father's loan, כלום כלום כלום מוזה כלום

The division is void, and they divide the remaining estate equally







2

2.

שמואל אמר

ויתר

The brother whose property was seized forfeited his share in the estate, because

אין ברירה

והאחין שחלקו לקוחות הוו

וכלוקח שלא באחריות דמי

Dividing an estate is akin to selling each other their part in all the other portions, and so the others are not responsible if one portion was seized, because, as the Rashbam explains

בההיא הנאה

דאיהו לא מקבל אחריות

גמר ומקנה לחבירו לגמרי

שלא יקבל חבירו אחריות עליו

They all agree that it is mutually beneficial for them to cede each other's portions completely, without a guarantee, in order to receive full rights to their own portions. Therefore, they do not need to compensate their brother for the seized property.

2

INK KIND

ויתר

The brother whose property was seized forfeited his share in the estate, because

אין ברירה

והאתין שחלקו לקותות הוו וכלוקת שלא באתריות דמי

Dividing an estate is akin to selling each other their part in all the other portions, and so the others are not responsible if one portion was seized,

as the Rashbam explains

בההיא הנאה

דאיהו לא מקבל אחריות גמר ומקנה לחבירו לגמרי שלא יקבל חבירו אחריות עליו

They all agree that it is mutually beneficial for them to cede each other's portions completely, without a guarantee in order to receive full rights to their own portions.

Therefore, they do not need to compensate their brother







3.

רב אסי אמר

נוטל רביע בקרקע ורביע במעות

The division is valid, and in the case of two brothers, one must compensate the other for half of the portion he lost – and in the case of more brothers, the others must compensate him in the proportion of their responsibility - by ceding some of the inheritance, or by paying its value,

because

מספקא ליה

אי יורשין הוו

אי לקוחות הוו

אסי was unsure whether they are considered heirs or buyers of their shares, and so

ממון המוטל בספק חולקין

We divide the disputed sum;

Either in property or in money, because, as the Rashbam explains, they can argue

אנא הוו לי זוזי

והוי מסליקנא ליה בזוזי

I would have paid the creditor with money, so I can pay you as well.

The **G**emara concludes הלכתא

בטלה מחלוקת

The division is void.

======



THE TOK AT

נוטל רביע בקרקע ורביע במעות

The division is valid, and in the case of two brothers, one must compensate the other for half of what he lost. And in the case of more brothers,

the others must compensate him in the proportion of their responsibility - by ceding some of the inheritance, or by paying its value,

because

מספקא ליה אי יורשין הוו – אי לקותות הוו

רב אסי was unsure whether they are considered heirs or buyers of their shares, and so

ממון המוטל בספק חולקין

We divide the disputed sum; Either in property or in money,

As the Rashbam explains, they can argue אנא הוו לי זוזי והוי מסליקנא ליה בזוזי

I would have paid the creditor with money, so I can pay you as well.



הלכתא

בטלה מחלוקת

The division is void







The Gemara discusses determining a property's value when the judges disagree in their evaluation, using the following conversions:

One מנה equals 25 סלע, which equals 100 דינר;

שלשה שירדו לשום אחד אומר במנה

ושנים אומרים במאתים

If three judges evaluate a property, and one says it is worth a מנה, while the other two say it is worth two מנה; or אחד אומר במאחים

ושנים אומרים במנה

If one says it is worth two מנה, while the other two say it is worth one מנה;

בטל יחיד במיעוטו

We follow the majority opinion, as the Pasuk says אחרי רבים להטות



5 However, אחד אומר במנה ואחד אומר בעשרים ואחד אומר בשלשים

If one valued it at one סלע, which is 25 סלע, the second at 20 סלע, while the third at 30 סלע, the Gemara cites three opinions:

1.

נדון במנה

מילתא מציעתא

We follow the middle opinion, because this is also a way of following the majority:

Two of three judges agree that it is not worth more than a מנה;

While two of three judges also agree that it is not worth less than a מנה.

The Rashbam points out

הוא הדין

Dedicated By: _

אם אמר בכ"ח סלעים

According to this reasoning, the same Halachah would apply if the middle view would not be the average or median of the two extreme opinions.









רבי אליעזר ברבי צדוק אומר

נדוו בתשעים

We evaluate the property at 90 דינר, because we assume

האי דקאמר עשרים

דקא טעי עשרה לאחוריה

והאי דקא אמר מנה

קא טעי עשרה לקמיה

The judge who said 20 סלע, i.e. 80 דינר, undervalued it by 10

And the judge who said one מנה, i.e. 100 דינר, overvalued it by 10 דינר;

And as the Rashbam explains

השתא אזלינן בתר דברי שנים הפחותים

It is more reasonable to assume that both of the judges who gave the lower evaluation were more or less correct, ולא נלך אחרי מי שאומר מנה

ונימא דהוא לבדו

עומד על אמיתתו של דבר מכל וכל

והשאר טעו

Rather than assuming that only one judge was correct, and the others were totally incorrect.

The Gemara points out that we do not assume the equally plausible possibility

האי ארעא מאה ועשרה שויא

The property is worth 110 דינר,

והאי דקאמר מנה

קא טעי עשרה לאחוריה והאי דקאמר שלשים

קא טעי עשרה לקמיה

And the judges who said 100 and 120 were each off by 10 דינר, because

נקוט מיהת תרי קמאי בידך

דמתורת מנה לא מפקי ליה

We follow the lower valuation, since that is certainly correct.

ובי אליצף בובי צדוק אומו

נדון בתשעים

We evaluate the property at 90 דינר, because we assume

והאי דקאמר מנה קא טעי עשרה לקמיה

האי דקאמר עשרים דקא טעי עשרה לאחוריה

And the judge who said מנה, - דינר 100 -

The judge who said 20 סלע - דינר 80 -

overvalued it by 10 דינר: undervalued it by 10 דינר;

> And as the Rashbam e השתא אזלינן בתר דברי שנים הפחותים

It is more reasonable to assume that both who save the lower evaluation were more

> ולא נלך אחרי מי שאומר מנה ונימא דהוא לבדו עומד על אמיתתו של דבר מכל וכל והשחר טעו

Rather than assuming that only one judg and the others were totally inco

The Gemara points out that we do not assume

האי ארעא מאה ועשרה שויא

The property is worth דינר 110,

והאי דקאמר מנה קא טעי עשרה לאחוריה והאי דקאמר שלשים קא טעי עשרה לקמיה

And the judges who said 100 and 120 were each off by 10 דינר,

נקוט מיהת תרי קמאי בידך דמתורת מנה לא מפקי ליה

We follow the lower valuation, since that is certainly







7

אחרים אומרים

עושין שומא ביניהן ומשלשין

We take the spread between the lowest and highest valuation, in this case 80 to 120 דינר, a total of 40 דינר, and add a third to the lower number, and so

האי ארעא

תשעין ותלתא ותילתא שויא

We value the land at 93 and 1/3 דינר, and we assume האי דקא אמר עשרים

קא טעי תליסר ותילתא לאחוריה

The judge who said 80 דינר under-valued it by 13 and 1/3 $_{
m J}$ and 1/3 and 1/3 $_{
m J}$ and

והאי דקאמר מנה

קא טעי תליסר ותילתא לקמיה

ובדין הוא דלימא טפי

The one who said אינר פינר over-valued it by 13 and 1/3 דינר, and actually valued the land at 106 and 2/3 דינר, but האי דלא קאמר

סבר מיסתאי

דקא מטפינא כולי האי אחבראי

He knew the other judge valued the land at 80 דינר, and did not want to offer a radically different evaluation, and stated a compromise of 100 דינר.



pnnk pnnk

עושין שומא ביניהן ומשלשין

We take the spread between the lowest and highest valuation, in this case 80 to 200 דינר, a total of 40 דינר, and add a third to the lower number, and so

האי ארעא תשעין ותלתא ותילתא שויא

We value the land at 93 and 1/3, דינר and we assume...

האי דקא אמר עשרים קא טעי תליסר ותילתא לאתוריה

The judge who said 80 דינר under-valued it by 13 and 1/3,

והאי דקאמר מנה קא טעי תליסר ותילתא לקמיה ובדין הוא דלימא טפי

The one who said 100 דינר over-valued it by 13 and 1/3 דינר, and actually valued the land at 106 and 2/3 דינר,

האי דלא קאמר סבר מיסתאי דקא מטפינא כולי האי אתבראי

He knew the other judge valued the land at 80 דיגר, and did not want to offer a radically different evaluation, and stated a compromise of 100 דיגר.







The Gemara points out that we do not assume the equally plausible possibility

הא ארעא מאה ותליסר ותלתא שויא

The property is worth 113 and 1/3 דינר, and

האי דקאמר מנה

קא טעי תליסר ותלתא לאחוריה

The judge who said 100 דינר under-valued it by 13 and 1/3 $_{
m J}$ and

והאי דקאמר שלשים

טעי תליסר ותלתא לקמיה

ובדין הוא דקאמר טפי

The judge who said 120 דינר over-valued it by 13 and 1/3 דינר, and actually valued the land at 126 and 2/3 דינר, but סבר מיסתאי

דקא מטפינא כולי האי אחבראי

He knew the other judge valued the land at 100 דינר, and did not want to offer a radically different evaluation, and stated a compromise of 120 דינר, because

נקוט מיהת תרי קמאי בידך

דמתורת מאה לא מפקי ליה

We follow the lower valuations, since that is certainly correct.

רב הונא ruled הלכה כאחרים Like this third opinion; However, רב אשי argued טעמא דאחרים לא ידעינן הלכתא עבדינן כוותייהו

We have not explained this opinion adequately, and so we certainly do not rule like it.

======

The Gemara points out that we do not assume the equal

הא ארעא מאה ותליסר ותלתא שויא

The property is worth 113 and 1/3 דינר, and

האי דקאמר מנה קא טעי תליסר ותלתא לאחוריה

The judge who said 100 דיגר under-valued it by 13 and 1/3 דיגר, and

והאי דקאמר שלשים טעי תליסר ותלתא לקמיה ובדין הוא דקאמר טפי

The judge who said 120 דינר over-valued it by 13 and 1/3 דינר, and actually valued the land at 126 and 2/3 דינר, but

סבר מיסתאי דקא מטפינא כולי האי אתבראי

He knew the other judge valued the land at 100 דינר, and did not want to offer a radically different evaluation, and stated a compromise of 120 דינר,

bassula

נקוט מיהת תרי קמאי בידך דמתורת מאה לא מפקי ליה

We follow the lower valuations, since that is certainly correct.

יה פונא **הלכה כאחרים** Like this third opinion;

However, let as argued

טעמא דאחרים לא ידעינן הלכתא עבדינן כוותייהו

We have not explained this opinion adequately, and so we certainly do not rule like it.







Zugt di Mishnah

האומר לחבירו

חצי שדה אני מוכר לך

If someone says, "I am selling you half of this field," משמנין ביניהן

ונוטל חצי שדהו

We divide the property according to its quality, and the buyer receives half the field.

Similarly,

חציה בדרום אני מוכר לר

If he said, "I am selling you the southern half of the field," משמנין ביניהן

ונוטל חציה בדרום

We divide the property according to its quality, and the buyer receives the southern half of the field.

רבי חייא בר אבא suggested

משמנין ביניהן

The seller and buyer both receive equal shares of the superior and inferior sections of the field. However, '72' יוחנן pointed out

חציה בדרום

אמאי משמנין

If he specified the southern half, why should he receive part of the northern section?

Therefore, רבי יוחנן explained חצי שדה לדמי

ולוקח נוטל כחוש שבו

The seller referred to half the field in VALUE.

Therefore, he may divide the field in any way, as long as each portion is of equal value, and give the inferior portion to the buyer.

Similarly, in the second case, the Rashbam explains, שומת חציה שבדרום קאמר

He referred to the southern half of the field in VALUE, but he may give this value from the inferior section of the

האומר לחבירו חצי שדה אני מוכר לד

If someone says, "I am selling you half of this field,"

משמנין ביניהן ונומל חצי שרהו

We divide the property according to its quality, and the buyer receives half the field.

Similarly,

חציה בדרום אני מוכר לך

If he said, "I am selling you the southern half of the field,"

משמנין ביניהן ונוטל חציה בדרום

We divide the property according to its quality, and the buyer receives the southern half of the field.



However, pointed out

חציה בדרום אמאי משמנין

ecified the southern hal why should he receive part of the northern section?

kak ia kun aisuggested משמניו ביניהן

The seller and buyer both receive equal shares of the superior and inferior sections of the field.

חצי שדה לדמי ולוקח נוטל כחוש שבו

The seller referred to half the field in value. Therefore, he may divide the field in any way, as long as each portion is of equal value, and give the inferior portion to the buyer.

> Similarly, in the second case, שומת חליה שבדרום האמר







The Mishnah concludes

והוא מקבל עליו

מקום הגדר, חריץ, ובן חריץ

The seller accepts upon himself to provide room for a fence, a wide ditch, and a narrow ditch from his own property, and

וכמה הוא חריץ

ששה טפחים

ובן חריץ שלשה

A wide ditch measures six טפחים, while a narrow ditch measures three פפחים.

And a ברייתא explains

חריץ מבחוץ

ובן חריץ מבפנים

The narrower ditch was near the fence and the wider ditch was farther away from the fence, and

זה וזה אחורי גדר

כדי שלא תהא חיה קופצת

Both were outside the fence, to prevent animals from leaping onto the fence and into the property.

The Gemara explains the need for both:

חריץ

איידי דרווח קיימא בגויה וקפצה

If there were only a wide ditch, an animal could climb inside, and leap onto the fence from there.

בן חריץ

איידי דקטין קיימא אשפתיה וקפצה

If there were only a narrow ditch, an animal could leap over it onto the fence.

And

בין חריץ לבן חריץ טפח

There was a now of space between the two ditches.

הדרן עלך בית כור

We have B"h completed the seventh Perek of מסכת בבא בתרא, and in the next Shiur we will begin the eighth Perek, יש נוחליו, B'ezras Hashem. The Mishnah concludes...

והוא מקבל עליו מקום הגדר, חריץ, ובן חריץ

The seller accepts upon himself to provide room for a fence, a wide ditch, and a narrow ditch from his own property,

> וכמה הוא חריץ ששה מפחים וכן חריץ שלשה

A wide ditch measures six טפחים, while a narrow ditch measures three טפחים.

たかいつ

חריץ מבחוץ ובן חריץ מבפנים

The narrower ditch was near the fence and the wider ditch was farther away from the fence,

זה וזה אחורי גדר כדי שלא תהא חיה קופצת

Both were outside the fence, to prevent animals from leaping onto the fence and into the property.

בן חריץ איידי דקטין קיימא אשפתיה וקפצה

If there were only a narrow ditch, an animal could leap over it onto the fence. חריץ איידי דרווח קיימא בגויה וקפצה

If there were only a wide ditch, an animal could climb inside, and leap onto the fence from there.

בין חריץ לבן חריץ טפח

There was a טפח of space between the two ditches.

୵ଽ୰ଽ୵ଽ୰ୡଽ୰ଽ୵ଽ୰ଽ୵୰ଽ୰ୡଽ୰ଽ୵ଽ୰ଽ୵୰ୡୡ୰

הדרן עלך בית כור

ઌૡ*ૹઌૡૡૡૡૹૹૹૡૡૡૡૹૹૹૹૹ*ૹ*ૡ*



